

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost, uplatňujíc důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., namítá, že odvolací soud měl vynést zprošťující rozsudek ve smyslu § 326, č. 4 tr. ř., neboť soukromý žalobce podáním ze dne 30. června 1936 vzal soukromou žalobu zpět a žádal o zastavení trestního řízení. Zmateční stížnost je bezdůvodná.

Podle § 19, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. může soukromý žalobce upustiti od stíhání, jen dokud soud první stolice nepočal prohlásovati rozsudek. Toto se v tomto případě nestalo, neboť rozsudek soudu první stolice byl vynesena dne 6. června 1936, prohlášení soukromého žalobce o upuštění od stíhání bylo však podáno u soudu později. Bylo-li však toto vzdání se soukromé žaloby neplatné, nepřichází v úvahu ustanovení § 49, odst. 4 tr. ř. o neodvolatelnosti takového prohlášení. Stejně nemohlo býti pro rozhodnutí odvolacího soudu v otázce viny podstatné, že soukromý žalobce při odvolacím hlavním přelíčení proti svému dřívějšímu prohlášení žádal o potvrzení odsuzujícího rozsudku soudu první stolice.

Není tu důvodu vylučujícího zahájení trestního řízení a proto byla zmateční stížnost, pokud uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., zamítnuta podle 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 6008.

Pytliactvo je krádežou v smysle predpisov trestného zákona. Preto je možno dopustiť sa ukryvačstva (§ 370 tr. zák.) nadobudnutím vecí získaných pytliactvom.

(Rozh. zo dňa 20. októbra 1937, Zm IV 393/37.)

Obžalovaný A., nemajúc právo poľovky, zastrelil v cudzom revíri srnu v cene 1.500 Kč a mäso z nej si odniesol domov. Obžalovaný B., hoci dobre vedel, že A. chodí pytličiť, kúpil od neho mäso zo srny. Súdy nižších stolíc uznaly oboch obžalovaných vinnými, a to A. zločinom krádeže podľa §§ 333, 337 tr. zák., § 1 zákona čís. 57/1936 Sb. z. a n., prečinom ukryvačstva podľa § 370 tr. zák. K námietke obhájcu obžalovaného B., že sa tento obžalovaný nemohol dopustiť ukryvačstva, pokiaľ zákon č. 57/1936 Sb. z. a n. sa netýka krádeže, ale pytliactva, uviedol súd prvej stolice: »Tejto námietke nemožno dať miesto, lebo citovaný zákon síce výslovne neoznačil privlastnenie si zvieratá za »krádež«, ale vyslovil, že ten, kto si zvieratá privlastní, trestá sa podľa ustanovení o krádeži; z toho plynie, že čin podľa § 1 zákona č. 57/1936 Sb. z. a n. spáchaný je treba označovať za prečin, event. zločin krádeže, ak sú dané podmienky a kvalifikácia pre prečin alebo zločin krádeže; v dôsledku toho je možné aj ukryvačstvo v smysle § 370 tr. zák.«

N a j v y š š í s ú d zamietol zmatečnú sťažnosť obžalovaného B.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť bola založená na číselne uvedenom dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p.

Z toho, že súd prvej stolice vyriekol, že sťažovateľ nemohol vedieť, že srna dostala sa do rúk obžalovaného A. »zločinom« krádeže, neľze uzatvárať, že sťažovateľ nevedel, že sa obžalovaný A. dopustil krádeže. Išlo tu len o rozlišovanie kruhu vedomosti sťažovateľa o okolnostiach spáchania krádeže a keďže súd prvej stolice uznal, že sťažovateľ nevedel, že obžalovaný A. spáchal krádež za okolností, ktoré viedly súd ku kvalifikovaniu krádeže za zločin, ale že preca vedel, že spáchal krádež, spadajúcu aspoň pod kvalifikáciu prečinu, — niet v tom právneho omylu.

Nesprávne namieta ďalej zmätočná sťažnosť, že podľa zákona čís. 57/1936 Sb. z. a n. pytliactvo nie je krádežou a že preto je tu vylúčená skutková povaha ukryvačstva. Nižšie súdy správne vyriekly, že ustanovenie § 1 zák. č. 57/1936 Sb. z. a n. o trestaní pytliactva podľa ustanovení trestného zákona o krádeži znamená toľko, že pytliactvo je krádežou v smysle predpisov trestného zákona. Citovaný zákon používa bežného výrazu »pytliactvo« na označenie druhu ukradnutých vecí a spôsobu spáchaní krádeže. Plynie to tiež z ustanovenia 2. odst. § 1 cit. zák. (najmä z výrazu »tiež«), podľa ktorého pre kvalifikáciu pytliactva ako zločinu alebo prečinu platia predpisy o krádeži s doplnením uvedeným v citovanom odstavci 2. Dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. sa tu tedy nevyskytuje.

Čís. 6009.

Pomluvou směřující proti »N-ovcům« (příslušníkům politické strany, jejímž vedoucím volebním kandidátem byl N.) bylo ublíženo na cti i N.; proto je N. oprávněn k soukromé žalobě.

Vyměřil-li soud vinníku za přečin podle § 2 zákona o ochraně cti podle druhé sazby tohoto ustanovení s použitím § 92 tr. zák. a se zřetelem na § 2, čís. 2 zákona čís. 284/1920 Sb. z. a n. trest v druhu uzamčení, zachoval hranice zákonem stanovené při dovoleném zmírnění trestu a nezavinil zmatek podle § 385, čís. 2 tr. ř.

(Rozh. ze dne 20. října 1937, Zm IV 539/37.)

Obžalovaný napsal a jako odpovědný redaktor periodického časopisu dal v něm uveřejniti dva články. V prvním, nadepsaném »Trhlina v gloriole. Ukradené auto agitační prostředek N.« kritisoval obžalovaný způsob předvolební agitace N-ovců (příslušníků politické strany, jejímž vedoucím kandidátem pro tehdejší volby byl N.) a vytýkal jim, že při ní používají ukradeného auta. V druhém článku předhazoval pisatel N-ovcům, že ačkoli při agitacích hojně osočovali policii, museli býti právě policii vděční za ochranu před rozlíceným davem politických odpůrců. O N. pak uvedl, že byl na volebních letácích vyobrazen v nepří-